

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

ФАРГОНА ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ

**FarDU.
ILMIY
XABARLAR-**

1995 йилдан нашр этилади
Йилда 6 марта чиқади

6-2018
декабрь

**НАУЧНЫЙ
ВЕСТНИК.
ФерГУ**

Издаётся с 1995 года
Выходит 6 раз в год

А.АКБАРОВ	83
Хайнриҳ Ҳайненинг “Қарағай” шеъри ва унинг таржималари ҳақида	83

ТИЛШУНОСЛИК

А.МАМАЖОНОВ, А.САМИНОВ

Оксюморон – нутқда ғайриодатий бирикмалар ҳосил қилиш усулларидан бири	88
--	-------	----

М.РАСУЛОВА, И.ҚҰЧҚАРОВ

Инглиз ва ўзбек тиллари паремия ва фразеологик бирликларининг концептуал гендер таҳлили	91
---	-------	----

Ҳ.ЗАКИРОВА

Замахшарий ва унинг “Муқаддамат ул-адаб” асари талқини	94
--	-------	----

ПЕДАГОГИКА, ПСИХОЛОГИЯ

Б.УМУРЗАҚОВА

Хорижий тилларни ўқитишида ёшларда эстетик дунёқарашибининг педагогик асослари	97
--	-------	----

А.АБДУЛЛАЕВ, Н.АБДУЛЛАЖОНОВ

Мамлакатимиз оммавий жисмоний маданияти ва оммавий спортининг назарий асослари	100
--	-------	-----

ИЛМИЙ АХБОРОТ

М.НАЗАРОВ

Балиқларни тўйимли тирик озуқа билан боқиш сифатли балиқ етиштиришнинг истиқболли йўналишларидан бири сифатида	103
--	-------	-----

Ш.ЖУМАНИЯЗОВ

Ўзбекистон тасвирий санъатида маҳобатли рангтасвир асарларнинг тарихий ва замонавий интеграцияси	105
--	-------	-----

А.АБДУХАЛИМОВ

Мустақиллик йилларида Фарғона водийси қишлоқларида янги иш ўринларини яратиш ва аҳолини иш билан таъминлаш масалалари	109
---	-------	-----

И.М.АРЗИМАТОВА, М.ИСМОИЛОВА

Шахс тарбиясида эстетик қадриятларнинг ўрни	112
---	-------	-----

А.ҚАМБАРОВ, М.НАЖМЕТДИНОВА

Ёшларда мағкуравий иммунитетни шакллантиришда мусиқий маданиятнинг роли	114
---	-------	-----

С.СОДИҚОВ

Аҳоли ҳуқуқий маданиятини юксалтириш фуқаролик жамияти қуриш гарови	116
---	-------	-----

А.САБИРДИНОВ

Чўлпоннинг “Кеча ва кундуз” романига чизгилар	119
---	-------	-----

Д.ХУСЕНОВА

Лев Толстой ҳикояларида шарқона мотивлар	121
--	-------	-----

В.ГИЁСОВА

Эртакнинг халқ оғзаки ижодиётида фольклор матннинг кўринишларидан бири сифатида	124
---	-------	-----

М.ШОКИРОВА

“Спорт” семали бирликлар хусусида	127
---	-------	-----

А.АСИМОВ

Ўқувчиларни масала тузишга ўргатишида инновацион ғоялардан фойдаланиш	129
---	-------	-----

Д.ҚАМБАРОВА

Янги авлод ўқувчиларининг интеллектуал ва ижодий ривожланишининг давлат таълим сиёсати	133
--	-------	-----

Д.ЮЛДАШЕВА, Н.НАБИЕВА

Болалар фольклорида “Бўри” зооморф метафорасининг антропоцентрик таҳлили	135
--	-------	-----

М.ДИЛБАРЖОНОВА

Тахаллус ва лақабларнинг кўлланилиши хусусида	138
---	-------	-----

И.ЮЛДАШЕВ, И.ПЎЛАТОВ, Г.ЙУЛДАШЕВА

Тасвирий санъат машғулотлари орқали тушунча, тасаввурлар ҳосил қилишда кўргазмалилик принципининг назарияси ва методикаси	140
---	-------	-----

Х.ШОДМОНОВ Ш.АКРАМОВ

Қанд лавлагининг биологияси, етиштиришнинг ўзига хос хусусиятлари ва иқтисодий самарадорлиги	142
--	-------	-----

М.РАХИМОВ, Х.АБДУРАСУЛОВ

Четдан келтирилган қорамол бузоқларини бўрдоқига боқишининг жадал усули	145
---	-------	-----

БИБЛИОГРАФИЯ

Библиография	147
--------------------	-------	-----

ЧЎЛПОННИНГ “КЕЧА ВА КУНДУЗ” РОМАНИГА ЧИЗГИЛАР

А.Сабирдинов

Аннотация

Мақолада Чўлпоннинг “Кеча ва кундуз” романидаги мустамлакачиликни қоралаш ғояси ёритилган.

Аннотация

В статье освещается идея обвинения политики колонизации в романе «Ночь и день» Чулпана.

Annotation

The article illuminates the prosecution idea of colonization policy in the novel “Night and Day” by Chulpan.

Таянч сўз ва иборалар: роман, ғоя, бадиият, характер, мустамлакачилик сиёсати, миллий рух, дилогия.

Ключевые слова и выражения: роман, художественность, характер, колониальная политика, национальный дух, дилогия.

Keywords and expressions: novel, idea, artistic, character, colonization policy, national spirit, dilogy.

Ўзбек адабиётининг улуғ дарғаларидан бўлган Абдулҳамид Сулаймон ўғли Чўлпон асарлари чуқур миллий рухи, самимияти, юксак бадиий савияси билан ажралиб туради. Адибнинг миллатга чексиз муҳаббат, мустамлакачиликка нафрат ғоялари сингган озодликни улуғловчи ижод намуналари халқимиз қалбидан чуқур жой олган. Унинг “Кеча ва кундуз” романни ёзувчи ижодининг гултожи – адабиётимиз дурданаси ҳисобланади. Роман–дилогиянинг биринчи китоби – “Кеча” 1936 йилда Ўзбекистон давлат нашиёти томонидан алоҳида китоб ҳолида нашр қилинган. Бунгача асаддан айрим парчалар 1935 йилда “Совет адабиёти” ва “Гулистон” журнallарида эълон қилинган. Романнинг “Кундуз” деб аталган кейинги қисмининг ёзib тугатилгани ва нашр этила бошлангани ҳақида гаплар юрса-да, уларни тасдиқловчи ҳужжат йўқ. Чўлпон қамоқقا олинганида, у билан бирга “тугалланмаган роман қўллэзмаси” ҳам олиб кетилган. Ушбу қўллэзманинг тақдирни эса номаълум. Балки бу, “Кундуз” бўлиши мумкин, деган тахминлар бор.

Романда Биринчи жаҳон уруши давом этажтган даврда чор Россияси мустамлакаси бўлмиш Туркистон ҳаёти тасвирини топган. Роман воқеалари Андижон шаҳри ва унинг атрофида бўлиб ўтади. “Кеча ва кундуз” мавзува йўналишига, муаллифнинг ёндашувига кўра, айтиш мумкинки, Абдулла Қодирий “Уткан кунлар”ининг давомидир. Асада XX аср бошидаги Туркистон ҳаёти, турғунлик ва тутқунлиқда мудраган ўлқадаги уйғониш лавҳалари қаламга олинади” [1.452-453]. Профессор Д.Қуронов романнинг яратилишига туртки берган муҳим омил ҳақида тўхтатлар экан, қуидагиларни

таъкидлайди: “Фикримизни ойдинлаштириш учун тематик жиҳатдан бир-бирига яқин бўлган “Кечা” ва “Қутлуғ қон” романларига бир қургина қиёсий назар ташлаш фойдали. Ҳар икки роман ҳам жамиятнинг муайян босқичидаги ҳолатидан “қониқмаслик” ёхуд унга нисбатан “исён” натижаси ўлароқ яратилган. Дейлик, социалистик идеалларга чин дилдан ишонган Ойбек руҳиятига 30-йиллар воқелиги қаттиқ таъсир қилган: адаб онгода зиддият ва чигалликлар (идеалларида шубҳаланиш) пайдо бўлганки, уларни ҳал қилиш учун яқин ўтмишни бадиий тадқиқ этишга жазм қилган... Айтмоқчимизки, ҳар икки романнинг яратилишига туртки бўлган ички эҳтиёж жамият ҳаётини кенг-кўламда бадиий тадқиқ этишу шу асосда дунёю давр концепциясини бутлаш орқалигина қондирилиши мумкин эди. Айни шу мулоҳазалардан келиб чиқиб яна бир карра таъкидлаш мумкинки, 30-йилларга келиб Чўлпон руҳиятида вужудга келган ички эҳтиёж фақат роман жанри орқалигина тўла қондирилиши мумкин эди” [2.113-114].

Романнинг дастлабки сатрлари “Ҳамал келди, амал келди” деган сўзлар билан бошланади. Сўнг илк баҳор кунларининг гўзал манзараси тасвирланади. Ёзувчи ушбу тасвир билан мустамлака Туркистоннинг озодлиги яқинлашиб келаётганлигига ҳам ишора қилаётгандек бўлади: “Ҳар йили бир келадиган баҳор севинчи яна кўнгилларни китиқлай бошлади. Яна табиатнинг дилдираган танларига илиқ қон югурди... Толларнинг кўмкўк сочопуклари қизларнинг майдада ўрилган кокилларида селкиллаб тушмоқча бошлади. Муз тагида лойқаланиб оқсан сувларнинг

А.Сабирдинов – ФарДУ, филология фанлари доктори.

ғамли юзлари кулди, ўzlари ҳорғин-ҳорғин оқсалар-да, бўшалган қул сингари эркинлик нашъидасини кемира-кемира илгари босадилар” [3.4]. Сўнг асарнинг асосий қаҳрамонларидан бири Зеби (Зебинисо)нинг қиш ичи сиқилиб, занглаб чиққан кўнгли баҳорнинг илиқ ҳовури билан очила тушгани, ... аллақайларга – тала-қирларга чиқиб яйраши тусай бошлагани, ўртоғи Салти (Салтанат)нинг қистови билан отаси Рассоқ Сўфидан минг мاشаққат билан рухсат олиб қишлоққа отланишлари тасвирланади. Баҳор ташрифи билан боғлиқ эркинликка чиқиш ҳақидаги алдоқчи истак Зебини Рассоқ сўфининг қамогидан олиб чиқиб, янада қаттолроқ зиндан – Акбарали мингбоши хонадонига банди қиладики, бу билан ёзувчи чор Россиясининг мустамлакасидан кейин келадиган большевикларнинг Туркистондаги қатағонга асосланган ҳукмронлигига ҳам ишора этаётгандек бўлади.

Зебининг Акбарали мингбошига тўртинчи хотин бўлиб узатилиши, кундошлар ўртасидаги зиддият ва бунинг натижасида унинг айбсиз айбордога айланиши можаролари романда реалистик тасвирини топади. Акбарали мингбоши хотини Пошшохон томонидан заҳарлаб ўлдирилгач, чор маъмурлари бу жиноятга катта сиёсий тус берадилар. Жиноятчими топишга ҳафсала қилмаганлари ҳолда Зебини қаттиқ жазолашга бел боғлайдилар. Терговнинг бошлашлари билан боғлиқ сабаблар шундай акс этади: “Шу билан улар янги фатҳ этилган ўлкада ва янгигина бўйинсунган “ваҳший” ҳалқ орасида жуда яхши ва зийрак сиёсат юргизиб, ўша ҳалқ орасидан шундай эслик ва тадбиркорлик, тужу тахтга нисбатан шундай содиқ ва астойдил маъмур этиштирганликларини ўзларидан юқори амалдорларга кўрсатмак истадилар. Буларнинг шунча йиллар зўр бериб зўрга-зўрга этиштирган зийрак давлат одамларини осонгина (кучала билан!) ўлдириб кета берсалар, ўлкада тутилган сиёсатнинг ва ҳам у сиёсатни амалга оширувчиларнинг бир чақалик обрўси қоладими? Айниқса, ерли ҳалқ ўртасида? Сиёсатнинг обрўсизлиги нима

демак? Идора усулининг обрўсизлиги эмасми? Ҳиндистонга қўшни ва дарвоза бўлган бир мустамлакадаги сиёсатга тўқис-тугал обрў таъмин этилган бўлиши керак. Йўқса – натижа ёмон! Қўрқинч!!!” [3.251]. Акбарали мингбоши ўлдирилганлигининг учинчи куни Тошкентдан Ўлка ҳарбий судининг сайёр ҳайъати етиб келади. Сўроқнинг ўзи эса сайёр ҳайъатнинг етиб келишидан ҳам тез ўтади. Тилмочнинг пичинг билан гапиришига кўра, “Мундай шошилинч суд уруш майдонларида бўлмаса, бошқа жойда бўлишига ақл етмайди”. Зебининг адвокатлари Закунчи ва Обрезқори ҳам ўзлари жиноятчи бўлганлари ҳолда бир бегуноҳнинг тақдирини ҳал этишга давлат идоралари томонидан масъул этилганлар. Уларнинг бири давлат хазинасидан кўпгина пулни ўмарган бўлса, иккинчиси “босма қилишдан ҳам тоймайдиган” шахс.

Айлов протоколи ҳафсаласизлик ва шошма-шошарлик билан ёзилган. Унда “Акбарали” деган сўз бир жойда “Умарали”, яна бир жойда “Амир ўғли”, яна бир жойда “Қамбар вали” бўлиб ёзилган. Ёзувчи бу орқали мустамлакачиларнинг ерлик ҳалқ тақдирига нописанд муносабатини кўради. Ушбу ҳолатни Чўлпон киноявий ифодаларда акс эттиради: “Инсоф қилиш керак: протокол ниҳоятда чиройли хат билан ёзилган. Қоғоз бетида худди поезднинг изларидаи теп-текис кетади. Ҳаммадан ҳам “д” ва “б” ҳарфларини кўринг! Ҳайрон қоласиз! Қаерда “б” учраса куйруги ўнгга қайрилган. Икковининг ҳам куйруги баландда, икковининг ҳам қуйруги кулча бўлган илондай буралиб-буралиб ётади! Протокол эмас, томоша! Томоша!” [3.253]. Ёзувчи бу билан кирилл алифбосида ёзилган протоколнинг Зеби ҳаётини заҳарловчи кучга эгалигига ишора қиласи. Охир-оқибат Зеби айбор деб топилиб, етти йилга Сибирга сургун қилинади.

Хуллас, Чўлпоннинг “Кеча ва кундуз” романни мустамлакачилик сиёсатининг фирромилкларини фош этувчи реалистик асар сифатида ҳам ўзбек адабиётида аҳамиятлидир.

Адабиётлар:

1. Қосимов Б., Юсупов Ш., Долимов У., Ризаев Ш., Аҳмедов С. Миллий уйғониш даври ўзбек адабиёти. – Т.: Маънавият, 2014.
2. Қуронов Д. Чўлпон насли поэтикаси. –Т.: Шарқ, 2004.
3. Чўлпон. Асарлар. Тўрт жилдлик. Иккинчи жилд. –Т.: Akademnashr, 2012.